

Милош Јоцић

КВЕСТ И КОСМОС¹

ЗАВОЂЕЊЕ

Поветарац-медуза шуме перкусија: Луталица, Нежни протектор. Прозирност. Шумар их је мамио тихим jazzom који је пуштао на маленом грамофону.

РИЗИК ОД КИШЕ

Космонаут Глигорович секао је кроз вилењачку архитектуру кинеских ресторана на Пељевину В.

Гладан. Увек гладан! Ветар је дирао звончиће.

ИКАР И ЧУДО ОД ГРАДА

ОН СЕ САДА ДИМИ НОЋУ [гласио је извештај космонаута I.] ГРАД-РОБОТ, МЕХАОРГАНИЗАМ. МИСЛИМ ДА СУ МУ ФАБРИКЕ ЗА ПРАВО ПЛУЂА!

¹ Квест и космос је циклус твитер-прозе, односно кратких-кратких прича нове фантастике које аутор пише и објављује на Твитер профили @miloshZbori. Услед унутрашњег механизма ове друштвене мреже, приче (или било који други текст) објављене на њој морају бити краће од 140 карактера. Понекад се називају и твистерима (twisters). Милош Јоцић је један од првих аутора који је почео писати твитер-прозу на српском језику.

ПОВЕТАРЧЕВО ЈЕЗЕРО

После рада у шуми иза Ветропоља, а пре одласка у купатило, Алхемичар седе. Вечерас ми је иверје у рукавицама, написао је, и слатко мирше.

[ЕМОКЕСТЕНОВИ]

Емокестење на Пељевину је и сада руменило када је истрак Марјанова пролазила. И даље беше дивна. Врло zgodна баба, како су је звали млађи.

И ЛОБАЊА ОЦА ТОМЕ ШУШМУРА КОЈА ЈЕ СЕДАЛА У РЕГАЛУ

На Коледарско, господин-витез шушмур је од жене добио пар рукавица, глобус Доброг краљевства и претплату на један путописни магазин.

— — — — —

Дружина космонаута личила је на аветињску колону посуту друмским прахом. Сателитска колонија «Дувач облака» ПИНГ-овала је у даљини.

ГОДИНА ЗА ГОДИНОМ

Техниколора ми!, тихо узвикну тауматург, сетивши се да је заборавио рођендан свом фамилијару, ракунастом змајчеку. (Зато овај и беше дрддав)

НЕУРОДИСКО!

Дошли су кући (космонаути Олег и Жана Татаренко), окупали се и укључили на златну конзолу руске неуродискотеке. Ђускаше у главама као деца!

ХОЛООДЈЕК ТОМЕ ШУШМУРА

Једно дрво одавало је, вероватно услед магијског опита, етеричну пројекцију онога ко је експерименте чинио. Шумар је волео туда да пролази.

I: «ПТИЦА СА ДВА РЕПА»

Палуба брода који је одсутно, већ годинама, лежао у Чајној луци била је толико велика да је читаво село могло стати на њу.

II: РИЂУ БРАДУ ИМАЈУ РЂАВИ КАПЕТАНИ

Дивови се нису много бавили морепловством. Ауш Премшимас, шумски цин, капетанисао је бродом сређене фризуре... и већином пристојног мириса.

III: СПЕКТРАЛНИ БРОДОЛОВ

То се дешавало, међутим, пре фртаљ века. Да није било слабог мириса урина, див-брод «Птица са два пера» пре би наликовао дух-броду.

IV: ВЕЧЕРЊИ КУРСЕВИ НА ГУЕ-ТАУМУ

Судба «Птице са два репа» се ипак променила – оне ноћи када се Милун Ловерњ, студент чаробњачког факултета ГУЕ-Таум, омамљен шетао Луком.